

دعوت نامه Wave Google به 15 نفر

تا به امروز ایمیل، اصلی‌ترین راه ارتباط ما در اینترنت بود، اما به نظر می‌رسد که رفته‌رفته این دوره، در حال سپری شدن است. در این پست، ابتدا ایمیل را با شیوه‌های نوین ارتباطی مقایسه می‌کنم و سپس در مورد گوگل ویو Google Wave و تفاوت آن با سایر شیوه‌های ارتباط آنلاین صحبت خواهم کرد.

نسل جدیدی از سرویس‌های اینترنتی، عرصه را بر ایمیل تنگ کرده‌اند، شاخص‌ترین آنها فیس‌بوک و توییتر هستند. چنین تغییر رویکردی در عرصه ارتباطات آنلاین، شیوه ارتباط ما را به اندازه زیادی دستخوش تغییر کرده‌اند.

در ادامه مطلب به بررسی گوگل ویو می‌پردازیم

[مقاله زیر کامل از سایت یک بزشک آورده شده است:](#)

گرچه در حال حاضر هنوز هم بر تعداد کاربران ایمیل افزوده می‌شود، اما شتاب رشد کاربران سرویس‌های دیگر ارتباطی، آهنگ سریع‌تری دارد. در آگوست سال ۲۰۰۹، بیش از ۲۷۶ میلیون نفر در آمریکا، چند کشور اروپایی، استرالیا و برزیل از ایمیل استفاده می‌کردند که نسبت به آگوست سال ۲۰۰۸، ۲۱ درصد بیشتر بود. اما در مقام مقایسه، میزان رشد کاربران شبکه‌های اجتماعی، در همین بازه زمانی، ۳۱ درصد بود و به بیش از ۳۰۱ میلیون نفر رسید.

نیازها و توقعات بشر، محدوده خاصی ندارند. چند سال پیش ممکن بود، نیم ساعت طول بکشد، تا ایمیل به گیرنده، برسد. اما امروز، اگر پیامکی، با تأخیر چند ثانیه‌ای به دست گیرنده‌اش برسد، شاک می‌شویم. چند سال بعد هم ممکن است شکایت ما این باشد که چرا وقتی در مکانی نزدیک دوستان قرار داریم، از موبایلمان پیامکی به طور خودکار فرستاده نمی‌شود، مینی بر اینکه ما همان نزدیکی هستیم!

ویژگی‌ها و کاربردهای سرویس‌های جدی ارتباطی:

۱- ارتباط در همه جا و هر زمان: شاید ایمیل بیشتر مناسب روزهایی بود که همیشه و همه جا به اینترنت متصل نبودیم، در آن روزها که خبری که از اینترنت موبایلی نبود، ما هر روز، در ساعت مشخصی به اینترنت متصل می‌شدیم، وارد حساب کاربری ایمیل خود می‌شدیم و بعد از خواندن و جواب دادن به ایمیل‌ها، دیس‌کانکت می‌شدیم. اما اتصال بی‌وقفه کاربران به اینترنت، مستلزم ایجاد سرویس‌های جدیدتری بود، سرویس‌هایی که رفته‌رفته سرو کله‌شان پیدا شد.

۲- ارتباط بی‌درنگ: زمانی برای اینکه بفهمیم دوستان کجاست، در حال انجام چه کاری است و یا چه حال و هوایی دارد، مجبور بودیم، ایمیلی بزنیم و منتظر پاسخ بمانیم، اما حالا به یاری فیس‌بوک و توییتر، حتی لازم نیست، چنین سؤال‌هایی پرسیده شود، چون می‌شود، پاسخ این سؤال‌های ذهنی را در status یا توییت‌های دوستان دید.

۳- سرویس‌های جدید ارتباطی، هم بر کمیت ارتباط می‌افزایند و هم ارتباط را از حالت خشک و رسمی در می‌آورند. چند وقت پیش اگر به سفری می‌رفتیم، ممکن بود با ایمیل برای تعداد محدودی از دوستانمان در مورد چیزهایی که دیده‌ایم و تجربه کرده‌ایم، توضیحاتی بدهیم و احیانا عکس‌هایی برایشان بفرستیم. اما امروز در همان لحظه، تعداد بیشتری از دنبال‌کنندگان ما در توییتر، می‌توانند بخوانند که کجا هستیم و چقدر با مقصد نهایی فاصله داریم، آنها حتی می‌توانند عکسی را که چند ثانیه پیش با موبایل گرفته‌ایم و به اشتراک گذاشته‌ایم، ببینند! البته همین فاش‌گویی جمعی، ممکن است مجبورمان کند که اندکی ملاحظه‌گری را هم وارد نوشته‌ها و اشتراکاتمان

